

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2014

Martin Berný

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta
Katedra sociální patologie a sociologie

**Vývoj pravicového extremismu
jako jeden ze sociálně patologických jevů naší společnosti**

Bakalářská práce

Autor: Martin Berný
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Sociální patologie a prevence
Vedoucí práce: Doc. PhDr. Jan Lašek, CSc.

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta

Zadání bakalářské práce

Autor: **Martin Berný**

Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice

Studijní obor: Sociální patologie a prevence

Název závěrečné práce: **Vývoj pravicového extremismu jako jeden ze sociálně patologických jevů naší společnosti**

Název závěrečné práce AJ: Development of rightish extremism as one of the socially pathological phenomenons in our community

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Bakalářská práce se zabývá historií vzniku pravicového extremismu ve světě a v České republice, dále druhy extremistických skupin ve světě a v České republice a vývojem radikalizace a násilí spojeného s těmito skupinami. Dále popisuje symboliku pravicových hnutí a zásadní změny ve fungování a organizaci extremistického hnutí od vzniku po současnost. Jako výzkumné metody jsou použity dotazníky a interview. Za základní soubor jsou zvoleny osoby, které se otevřeně hlásí k extremistickému hnutí. Celková velikost souboru je, vzhledem k možnostem realizátora zkoumání, stanovena na 70 respondentů.

Garantující pracoviště: Katedra sociální patologie a sociologie, Pedagogická fakulta

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jan Lašek, CSc.

Konzultant:

Oponent: PhDr. Jiří Kučírek, Ph.D.

Datum zadání závěrečné práce: 27. 3. 2013

Datum odevzdání závěrečné práce:

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval pod vedením vedoucího bakalářské práce samostatně a uvedl jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové, dne 10. 12. 2014

Martin Berný

Poděkování:

- děkuji panu doc. PhDr. Janu Laškovi, CSc. za poskytnuté konzultace k mé bakalářské práci
- děkuji panu Mgr. Milanovi Bernému za pomoc a poskytnutí cenných rad, které mi věnoval při tvorbě bakalářské práce
- děkuji panu Milanovi Krejčímu za pomoc při předávání dotazníků v Mladé Boleslavi
- děkuji pracovníkům Policie ČR, Mladá Boleslav za poskytnutí informací
- děkuji své rodině a svým přátelům za maximální podporu

Anotace:

BERNÝ, Martin, *Vývoj pravicového extremismu jako jeden ze sociálně patologických jevů naší společnosti*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2014. 38 s. Bakalářská práce.

Tato práce se zabývá historií vzniku pravicového extremismu ve světě a v České republice. Zaměřuje se na druhy pravicových extremistických skupin a jejich symboliku. Cílem bylo zmapovat vývoj radikalizace a násilí spojeného s těmito skupinami.

Zkoumaný vzorek tvoří osoby, které se hlásí k extremistickému hnutí ve městě Mladá Boleslav a odsouzení ve Věznici Valdice, sympatizující s extrémní pravicí. K dané problematice se vyjadřovali pomocí dotazníku.

Klíčová slova: extremismus, pravicový, rasismus, rasa, skinheads, radikální, hnutí, symbol, násilí, vývoj

Annotation:

BERNÝ, Martin, *The development of rightish extremism as one of socially - pathological phenomenon of our society*. Hradec Králové: The Faculty of Education, University of Hradec Králové, 2014. 38 s. Bachelor thesis.

This Bachelor thesis deals with the history of right-wing extremism genesis in the world and in the Czech Republic. It devotes to different kinds of rightish groups and their symbolism. The target has been to map the development of radicalization and map the development of violence which is connected with these groups.

The examine sample has been made of people which are showing their sympathy to radical movement in the Mladá Boleslav and convicted persons in prison in Valdice which are also showing their sympathy to radical movement. Respondents expressed their opinion through the questionnaire survey.

Key words: extremism, rightish, racism, race, skinheads, radical, movement, symbol, violence, development

OBSAH:

	Úvod.....	1
1	Teoretická část.....	3
1.1	Obecné vymezení pojmu pravicový extremismus.....	3
1.2	Konceptuální a klasifikační vystižení extremismu.....	4
1.3	Pravicový extremismus v ČR do roku 1989.....	5
1.4	Pravicový extremismus v ČR po roce 1989.....	6
1.4.1	Období 1989 – 1993.....	6
1.4.2	Období 1994 – 1998.....	8
1.4.3	Období 1999 – 2001.....	9
1.5	Současná pravicová extremistická scéna v ČR.....	9
1.6	Subkultury krajní pravice.....	10
1.6.1	Hnutí skinheads.....	11
1.6.2	Propagace a podpora hnutí skinheads.....	13
1.7	Symbolika.....	14
1.7.1	Význam slov „symbol“ a „symbolika“.....	14
1.7.2	Význam symboliky pro extremisty.....	15
1.7.3	Symbole používané pravicovými extremisty.....	15
1.8	Pravicově orientovaná scéna.....	16
1.8.1	Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS).....	16
1.8.2	Strana dělnické mládeže (DM).....	17
1.8.3	Národní odpor (NO).....	18

1.8.4	Autonomní nacionalisté.....	18
2	Praktická část.....	20
2.1	Empirická část.....	20
2.1.1	Cíl a charakteristika empirického šetření.....	20
2.1.2	Popis empirického šetření.....	21
2.2	Výsledky empirického šetření a identifikační údaje.....	22
3	Resumé.....	36
4	Závěr.....	37

Seznam použité literatury a další prameny

Seznam tabulek

Seznam grafů

Seznam příloh

Přílohy

ÚVOD

Pravicový extremismus je v současné době chápán jako jedno z nejvýznamnějších rizik pro dodržování demokratických principů společnosti. Pod tímto pojmem si lze představit více jeho forem. Zamyslíme-li se nad různorodostí postojů, myšlenek a názorů lidí, můžeme konstatovat, že s projevy vyhraněných ideologických názorů a radikalismem se již setkal každý z nás. Toleranci, sympatizování a lhostejnost k extremistickým projevům však nelze přehlížet. Takové jednání je sociálně patologické, z mravního pohledu nežádoucí. Pravicový extremismus je fenoménem doby, v podmínkách globálního světa je hrozbou pro multikulturalismus, hrozbou pro společnost, jež nemají dostatek obranných mechanismů proti vlivům, které jim škodí.

Extremismus v České republice není nebezpečný pouze ve vztahu k menšinám, ale zasahuje také do oblasti bezpečnosti nás všech. Extremismus a samotné ultrapravicové strany jsou v dnešní době výrazně medializovány a ovlivňují ČR nejen uvnitř státu, ale i navenek.

V naší společnosti je extremismus prezentován rasistickými projevy a útoky příznivců pravicového extremismu směřovanými většinou na romské etnikum a ostatní občany tmavší pleti. Podstata je stále stejná – násilí, nenávisť, veřejné propagování jednoty a síly. To jsou projevy, které mohou pravicové extremisty charakterizovat. Lidé nechápou, co vše zahrnuje pojem extremismus, jaká hrozba číhá za tímto slovem. Problémy s extremismem řeší každá demokratická společnost. Pravicoví extrémisté prosazují autoritářský stát, národ a rasu považují za nejvyšší hodnotu. Není výjimkou, když se projevuje i nejzávažnější trestnou činností. Ve společnosti pozorujeme stále sílící projevy rasové nesnášenlivosti. Část veřejnosti je lhostejná k extremistickým projevům. Extremismus a problémy s ním spojené jsou natolik aktuální, že se stává nutností hledat způsoby prevence, které by oslovily především mladou generaci. Společenská nebezpečnost extremismu spočívá v poměrně snadném získávání členské základny z řad mládeže. Nechají se strhnout idejemi, které nabízejí snadné odpovědi na složité otázky. Někteří mohou pod ochranou anonymního davu ventilovat agresivní sklony. Je třeba řešit skryté příčiny těchto nálad a ne pouze řešit jejich vnější projevy.

Po sametové revoluci v roce 1989, došlo k pádu dosavadního režimu a posléze i k otevření státních hranic směrem na západ. Zvýšila se migrace osob. V souvislosti s tím se začaly objevovat i myšlenky a názory, které byly do té doby naší společnosti neznámé, a ne vždy byly správné. Takto získanou svobodu si začal každý vykládat jiným způsobem

a část občanů pojala demokracii podle svých představ. Vznikala různá hnutí, která se snažila demokracii vylepšit k obrazu svému. Tato hnutí se postupem času změnila v první extremistická hnutí, která se začala stále výrazněji podílet na „tvorbě“ státu svými protesty a bojůvkami. Intenzita akcí získala na síle, a proto bylo nutné uvědomit si proč, za jakých podmínek a z jakých důvodů vznikají tato hnutí.

Na začátku bychom si měli položit otázku, proč se vůbec v naší společnosti najdou lidé vzhlížející k ideologii nacionálního socialismu nebo odkazům fašistické Itálie. Má to nějakou souvislost s nespokojeností se současnou společností, vládou a celým světem? Co jsou vlastně zač jedinci, které označujeme za pravicové extremisty? Proč se ještě v dnešní době najdou lidé, kteří je podporují nebo se přímo účastní na aktivitách těchto hnutí? A z jakého důvodu bývají stoupenci extrémní pravice právě mladí lidé? Je to pouze nezalostí historie, nebo je v tom něco jiného?

Tuto bakalářskou práci jsem rozdělil na kapitolu teoretickou a kapitolu praktickou. V první části popisuji historii extremismu, jeho stav před a po roce 1989, jeho symboliku a druhy extremismu. Dále se zabývám rozdělením a etapami vývoje od roku 1989 do současnosti. Ve druhé části analyzuji dotazníky, které vyplnili příznivci pravicového extremismu ve městě Mladá Boleslav a odsouzení ve Věznici Valdice, sympatizující s extrémní pravici.

Cílem této bakalářské práce je přiblížit a popsat osobnost pravicového extremisty, jeho názorové smýšlení a vývoj krajní pravice v novém tisíciletí. Cílem této bakalářské práce je zároveň i snaha poukázat na hrozby a rizika související s případným posílením krajní pravice v ČR. Tento cíl je mi zároveň i motivem ke psaní.

1. Teoretická část

1.1 Obecné vymezení pojmu pravicový extremismus

Pravicový extremismus popírá princip rovnosti lidí jako duchovního základu demokratického ústavního státu. Projevuje se jednostranným vyšším hodnocením vlastního etnika, rasy, či národa (etnocentrismus, rasismus, vyhraněný nacionalismus) a ve snižování skupin, které jsou „jiného druhu“ neboli „cizí“ (xenofobie, antisemitismus, nenávisť vůči všem cizincům). Namísto principu stejných politických práv pro všechny by měl nastoupit systém, který institucionalizuje fundamentální nerovnost lidí vycházející z původu, národní, etnické, rasové příslušnosti nebo výkonu.¹

Lze konstatovat, že ideové koncepce pravicových extremistů vycházejí z nacionalistického a rasistického základu, kde příslušnost k národu či rase určuje hodnotu a kvalitu člověka. Vycházejí z nich i lidská a občanská práva, kde je společnost budována na principu monokulturnosti. Koncepce propaguje autoritativní systém, kde vůli národa vyjadřuje politická elita či charismatický vůdce. Kontrolní mechanismy k výkonu státní moci jsou v tomto řádu zbytečné, a jako zbytečné se tak jeví i volby. K získání veřejné podpory a veřejné moci využívají pravicoví extremisté i politický populismus jakožto metodu k oslovení a mobilizaci lidí za využití aktuálních nálad a předsudků obyvatelstva. Jsou nabízena jednoduchá řešení složitých problémů. Užívá argumentaci, že vyřešením otázky přistěhovalců a azylantů mohou být vyřešeny naše problémy v oblastech od hospodářské po sociální politiku, dále v oblastech od ochrany životního prostředí po dopravní politiku a vnitřní bezpečnost.

Pojem extrémní pravice lze dle řady autorů chápat jako stranickou rodinu, tzn. jako jednotný celek společných rysů, jednotného ideálu, politického stylu působení a politické rétoriky. Takovéto pojetí by potom umožnilo provádět klasifikaci a typologii extrémně pravicových stran, které se prozatím nesdružily v žádné mezinárodní organizaci.

¹ Danics, Š., Kamín, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: Policejní akademie ČR v Praze, 2008, s. 32

Pravicově orientovaní extremisté nemají vlastní ucelenou ideologii a z tohoto důvodu kombinují ideové koncepce různých směrů, postoje a mýty, které implantují na myšlení určité komunity. Podstata pravicového extremismu vychází z nacionalistického a rasistického základu, tedy z představy, že etnická příslušnost k národu nebo rase určuje hodnotu, kvalitu a postoje člověka.

Pravicoví extremisté propagují autoritativní politický systém, v němž panuje přirozený řád a jednota v etnicky homogenním národě. Výkon moci je prováděn intuitivně na základě potřeb dané společnosti. Autorita politického vedení je tedy nezpochybnitelná.²

Pravicový extremismus je demokratickými systémy ve střední Evropě považován za hrozbu. Je dlouhodobě na vzestupu a stále více velice úspěšně oslovuje mladé lidi, a to často díky koncertům, ale především díky celosvětové síti internet.³

Dle mého názoru je celosvětová síť internet pro tyto mladé lidi nejrozšířenějším způsobem komunikace. Především Facebook a jiné sociální sítě poskytují informace o dění bezprostředně, bez ohledu na vzdálenost. Získané informace jsou přeposílány či reprodukovány v podstatě ihned, tedy v reálném čase.

1.2 Konceptuální a klasifikující vystižení extremismu

Po sametové revoluci roku 1989 se otevřela cesta demokracii. S jejím příchodem vstoupily do naší země jevy, které byly pro naši společnost nové. Začaly vznikat různé skupiny a hnutí, které měly protestní charakter. Se vznikem těchto protestních uskupení je spojen i politický radikalismus a extremismus.

Stav společnosti a její vnitřní uspořádání má přímý vliv na vznik a samotnou existenci extremismu. Extremismus se ve společnosti „rodí“ a zároveň s ní koexistuje. Jeho projevy jsou přímo závislé na vnitřních rozporech a narůstajícím napětí mezi jednotlivými společenskými subjekty. Většina extrémních aktivit je jen bezprostřední reakcí na tyto rozpory uvnitř společnosti. Můžeme tedy říci, že extremismus je „produktem“ společnosti.

² Danics, Š. *Extremismus*. Praha: Triton, 2003, s. 21

³ Chmelík, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde, 2001, s. 18

Demokracie sama o sobě umožňuje vzájemnou interakci mezi jednotlivými subjekty ve společnosti. Uvnitř společnosti dochází k výměně názorů a tím pádem i ke střetům různých protichůdných ideologií, z nichž pramení nejrůznější projevy extremismu, které se snaží narušit stabilitu demokratické společnosti. Demokracie jako taková se neumí bránit všemu, co jí škodí. Kdyby se bránit uměla, tak by se stala diktaturou. Z tohoto důvodu se každá demokracie a demokratická společnost potýká s extremismem.⁴

1.3 Pravicový extremismus v ČR do roku 1989

Do roku 1989 nebyl v České republice extremismus téměř rozvinut, neboť tomu „nepřál“ tehdejší režim. Cestování do a ze zahraničí bylo velmi omezené, obtížné a značně kontrolované. Stejně tomu bylo i s názory a projevy svobodné vůle. Veškeré náznaky, které nebyly v souladu s tehdejší ideologií, byly hned v zárodku potlačeny a tvrdě perzekuovány. Svoboda projevu a svoboda lidských práv před rokem 1989 byla velmi omezená.

Je však pravdou, že již v té době na našem území zárodky radikálních politických hnutí a uskupení existovaly. Již v šedesátých letech minulého století se formovala disidentská levice, kritizující komunistický režim. Její postavení však bylo zcela marginální. V průběhu osmdesátých let začala do tehdejšího Československa pronikat nová hnutí, která spojovala subkulturní vzhled s politickou aktivitou. České punkové a skinheadské hnutí poskytlo zázemí, díky němuž se začaly později formovat jedny z prvních skupin, které měly radikální a extrémní politické postoje. Během vlády komunistické strany byla přerušena historická návaznost na starší radikální skupiny, jako byla pronacisticky zaměřená Vlajka nebo Česká anarchistická federace, která byla jejím protipólem.

První náznaky formování novodobé krajní pravice se začínají objevovat v polovině osmdesátých let 20. století, tedy se vznikem prvních skinheads. Jednoznačně důležitým

⁴ Chmelík, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde, 2001, s. 12

mezníkem pro krajní pravici, byl rok 1988, kdy vznikla hudební skupina Orlík, první skinheadská kapela, v čele s protagonisty Davidem Matáskem a Danielem Landou.

Vývoj krajní levice na rozdíl od krajní pravice je zcela odlišný, především z toho důvodu, že do roku 1989 vládoucí strana, režim na stejnou ideologii odkazoval. V krajní pravici docházelo k různým formám spolupráce, v krajní levici naopak k žádné spolupráci nedocházelo. I v důsledku toho se krajní levice rozpadá na spektrum komunistické a anarchistické. Obě spektra se navzájem nijak neovlivňují.⁵

Velký rozmach pravicového extremismu v České republice nastal však až po roce 1989, tedy po sametové revoluci a to především v krajní pravici. Vývoj krajní pravice byl pozvolný a složitý, tak jak je uvedeno dále v bakalářské práci.

1.4 Pravicový extremismus v ČR po roce 1989

1.4.1 Období 1989 – 1993

Rok 1989 byl, je a předpokládám i zůstane, pro Českou republiku rokem velmi významným. V tomto roce došlo ke změně státního systému, ze systému totalitního na systém demokratický.

Získali jsme svobodu, demokracii, ale s tím i různé nešvary a problémy, které do té doby byly pro naši společnost zcela cizí z důvodu „izolovanosti“ našeho státu. Sem patří mimo jiné i extremismus a jeho vliv na dospívající mládež.

Jak uvedeno výše, rok 1989 byl rokem zlomovým. Po tzv. sametové revoluci docházelo postupně k narůstání jednání, které bylo definováno jako extremismus. K nárůstu tohoto jednání došlo především z důvodu otevření západní hranice, kdy začal volný pohyb osob mezi Českou republikou a zeměmi tzv. západního bloku. Určitá část obyvatel naší země si začala vykládat čerstvě získanou „demokracii“ dle svých extrémních názorů a postojů velmi razantním způsobem.

⁵ Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 141 - 142

Vývoj uvnitř české krajní pravice neprobíhal lineárně a lze ho rozdělit do několika časových období. V letech 1989 – 1993 se jednalo o období formativní, kdy docházelo k tvoření krajní pravice. Dalším obdobím byly roky 1994 – 1998. V tomto období došlo k rozdělení aktivit krajní pravice na subkulturní část – skinheadské hnutí na jedné straně a republikánskou účast v parlamentu na straně druhé. V letech 1999 – 2001 došlo k nárůstu aktivit neonacistických skinheadských organizací, které do té doby ignorovaly veřejnou politickou činnost. Pro období 2002 – 2005 je příznačný opětovný pokles aktivit skupin neonacistů, na druhé straně je zde však zřejmý pozvolný nárůst aktivit nových politických stran krajní pravice. Po roce 2005 však dojde k propojení obou křídel krajní pravice a jejich výrazná aktivizace.⁶

Na počátku 80. let minulého století sledovala tehdejší Státní bezpečnost první nacistické punkery, kteří nosili nacistické oblečení a násilně vystupovali proti Romům a Vietnamcům. Rasistické prvky se staly typickými pro některé české punkové kapely v druhé polovině 80. let. V této době se také objevily první skinheadské kapely, kdy z nichž nejznámější byla, výše zmiňovaná, skupina Orlík.

Hlavní myšlenkou, respektive obavou, byl rodící se strach ze sociálních změn, které do té doby naše společnost v podstatě neznala. První skinheads nebyli většinou neonacisté. Pro tyto skinheads byl důležitý tzv. “lidový“ rasismus zaměřený proti Romům, případně Vietnamcům a snaha řešit porevoluční zmatek. Tento rasismus nebyl nutně spojený s představou “bílé nadřazenosti“, tak jak je tomu u neonacismu.⁷

Nositelem těchto shora uvedených myšlenek byla hudba, resp. skupiny, které ji vytvářely. Mezi neopomenutelné skupiny té doby patří bezesporu skupiny Orlík a Braník. Jejich texty vyjadřovaly bojovný antikomunismus a český šovinismus s prvky rasismu. V jejich textech však nebyly prvky antisemitismu, typické pro neonacismus. Pro texty skupiny Orlík byl typický odkaz na husitské tradice. I díky tomu, že písně shora uvedených skupin, byly vydány na deskách, došlo k uvedení rasistické větve skinheads mezi českou mládež, což podpořilo rozkvět tohoto hnutí.⁸

⁶ Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 142 – 143

⁷ Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 145

⁸ Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 146

Později začala vznikat v rámci skinheadského hnutí i uskupení, která usilovala o politickou činnost. Existovaly dvě zřetelně oddělené roviny hnutí a uskupení. Část usilovala o registraci na ministerstvu vnitra s cílem posunout svou působnost k oficiální činnosti. Druhá část o oficiální status neusilovala a věnovala se kulturnímu undergroundu.⁹

Mezi registrované organizace patřily organizace Vlastenecká liga, Vlastenecká fronta a Národní front Castistů.

K představitelům neregistrovaných organizací patřila organizace Bohemia Hammer skinheads (BHS), ostatní neměly delšího trvání.¹⁰

1.4.2 Období 1994 – 1998

V tomto období již byla krajní pravice „sjednocena“ do jedné strany, pravicově populistického charakteru (SPR – RSC), dále pak zde existovaly již výše zmiňované registrované organizace, zaměřené na konzervativní nacionalismus (Vlastenecká liga), dále na neofašismus (Národní fronta a Národní front Castistů).

V tomto období došlo k rozdělení krajní pravice na část politickou a část, která se věnovala více hudbě, prostřednictvím které docházelo k rozvoji neonacistického hnutí v České republice.

Bohemia Hammer skinheads kolem roku 1996 zaniká a je nahrazena novou neonacistickou organizací Blood and Honour (Krev a čest – heslo jednotek SS). Blood and Honour nahradila v organizování koncertů Bohemia Hammer skinheads a přidala ještě vydávání fanzinů, tedy fanouškovských časopisů.

Státní správa, především policie, v té době ještě neměla dostatek zkušeností, jak postupovat při řešení trestné činnosti s extremistickým podtextem.

V roce 1999 však policie razantně zakročila proti pobočce Blood and Honour v Plzni a pobočku paralyzovala. Pražská část se transformovala do nové organizace zvané Národní odpor. Pražská část se oproti plzeňské orientovala více na politiku. Tato nová organizace

⁹ Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 142

¹⁰ Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 148

se několikrát pokusila o registraci s cílem stát se politickou stranou, avšak k tomuto nikdy nedošlo.¹¹

1.4.3 Období 1999 – 2001

V tomto období dochází k rozporům mezi registrovanými a neregistrovanými subjekty. V roce 1999 vzniká Národní aliance, která posléze ze strany MV ČR získává statut občanského sdružení. Národní aliance pořádá demonstrace a koncerty s neonacistickými myšlenkami. Ve svých prohlášeních a vystoupeních popírá holocaust a požaduje svržení systému. Dochází k „obnově“ Vlastenecké fronty a ke změně směřování spíše na konzervativní nacionalismus. Vlastenecká fronta také pořádá několik koncertů. Následuje její spolupráce s Národním odporem a Národní aliancí. Kvůli neshodám uvnitř Vlastenecké fronty později vzniká nový subjekt pod názvem Vlast.cz. V dalších letech však dochází k omezení aktivit těchto subjektů. V roce 2000 je Národní aliance rozpuštěna. Většina členů přechází do nově vzniklé strany Národně sociální blok. Strana Národně sociální blok nebyla ze strany MV ČR registrována, a proto byl zvolen nový název, „Pravá alternativa“, přičemž došlo k orientaci na nacionalistické ideje se zaměřením na sociální tematiku. I vzhledem k tomu, že jejími členy byli především neonacisté, neoslovila tato strana voliče. V roce 2001 se strana rozpadá a dochází k nasměrování především do subkultury.¹²

1.5 Současná pravicová extremistická scéna v ČR

Hlavním tématem pravicově extremistické scény v ČR je nepřizpůsobivé chování a kriminalita Romů. Sociální napětí mezi majoritní společností a romským etnikem využívají extremisté k demonstracím, manifestacím a protestním pochodům.

Kromě akcí, které se zaměřují na problematiku sociálně vyloučených obyvatel, se snaží ke své propagaci využít dny státních svátků a uspořádat tak veřejná setkání.¹³

¹¹ Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 150 - 151

¹² Charvát, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 152

¹³ <http://www.bis.cz/2011-4q-zprava-extremismus.html>

Co se týče právních aspektů pravicového extremismu, tak v nejobecnější rovině lze uvést, že projevy extremismu jsou doposud převážně koncentrovány do vzájemného napadání skinheadů a Romů, anarchistů a jiných. Jednání jsou obvykle doprovázena verbálními projevy – provoláváním fašistických hesel a pozdravů. Zpravidla jde o spontánní jednání, o reakci na vzniklou situaci, na momentální podnět a tomu odpovídají i spáchané činy. Doprovodným, ale nikoliv rozhodným činitelem extremistických projevů je alkohol. Značný podíl na extremistických jednáních má tzv. situační extremismus, tj. jednání vyvolané hádkou či potyčkou mezi rozlišenými jednotlivci, které je pak řešeno za účasti dalších extremisticky naladěných příznivců té či oné strany. Je otázkou, zda taková jednání mají být posuzována jako rasově motivovaná, nebo jako jednání s extremistickým podtextem.¹⁴

Pravicově orientovaný extremismus je reprezentovaný neonacistickými, fašisticky a nacionalisticky orientovanými skupinami. Pravicová extremistická scéna je stále více poznamenána radikalismem mladých lidí, kteří prosazují a hlásají jednoduchými hesly a frázemi myšlenky vůdčích osobností extremistického hnutí toho kterého druhu mezinárodního významu. „Přesvědčení“ mladých lidí je stále více spojeno s fanatismem, místo argumentace používají sílu, své akce téměř výhradně realizují v davu.¹⁵

Mezi nejvýznamnější subjekty reprezentující současný pravicový extremismus můžeme zařadit Národní odpor, Autonomní nacionalisty, Dělnickou stranu a Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Tyto čtyři politické subjekty, z nichž první dva představují spíše mládežnické projekty českých neonacistů, jsou nejextremističtější. Všechny jsou však personálně svázány.

1.6 Subkultury krajní pravice

Na začátku 70. let minulého století se v Anglii začala rozvíjet subkultura zvaná Punk, která vycházela ze sídlištního a dělnického prostředí. Punk na svět nahlížel nihilistickým pohledem a odmítal společenské konvence a normy. Postrádal důkladnější

¹⁴ Chmelík, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde, 2001, s. 17

¹⁵ Chmelík, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde, 2001, s. 7 - 10

ideologické zázemí a od samého počátku je spojován s konzumací alkoholu, drog a žebračtvím. Obvykle je spíše spojován s krajní levicí, ale přece jen se malá část punkerů začlenila do krajní pravice, která se označuje Nazi-punk. Tito punkeři začali užívat nacistickou popř. nacionalistickou rétoriku a symboliku cíleně jako protest proti mainstreamovému náhledu na nacismus.

V České republice sehrál punk specifickou roli ve vývoji krajní pravice. Nástup českého punku začal v polovině osmdesátých let vznikem několika hudebních skupin a vytvořením širší členské základny. Punkeři tvořili navenek agresivní skupinky a na řadě míst prezentovali své rasistické postoje. Punkové kapely zpívaly rasistické písně a z punkové subkultury se vydělovali průkopníci českého skinheadství.

Čeští Nazi-punks vyjádřili hrdost na svůj národ a přání, aby Čechy patřily Čechům, odmítli měšťácký způsob života a peníze jako hlavní motiv života. Za hlavního nepřítele označili levici, dále odmítali germanizaci národa a německý nacionalismus, vyslovili se proti přistěhovalectví a přihlásili se ke krajní pravici. Nazi-punk nikdy neměl výraznější ideový program, projevoval se primitivním rasismem a užitím násilí.¹⁶

1.6.1 Hnutí skinheads

Nejvýznamnější a největší subkulturou v krajní pravici je hnutí skinheads. Toto hnutí vzniklo jako apolitický sociální protest dělnické mládeže v šedesátých letech minulého století v Londýně. Spojením britské mládeže zvané Mods (gang Mods-chuligáni) s indickou mládeží a přistěhovalci z Jamajky pod názvem Rude boys neboli Raudies (rozbouření hoši).

Skinheadské hnutí bylo od začátku hnutím dělnické mládeže a mladých nezaměstnaných, kteří se distancovali od hippie, od drog a „intelektuálů“. Bylo to apolitické hnutí, které se řídilo heslem „Nenásleduj žádné vůdce“. Skinheadi měli vyholené hlavy (původ slova skinhead – skin = kůže, head = hlava), nosili těžké dělnické boty (převážně značky Dr. Martens), seprané rifle (většinou značky Lewis), vojenské

¹⁶ Danics, Š., Kamín, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: Policejní akademie ČR v Praze, 2008, s. 56 - 57

bundy „bombery“ a široké šle přes košile značky Ben Sherman nebo trička Fred Perry.

V této době ještě neměli skinheadi rasistický nebo xenofobní charakter. Jejich problematičnost spočívala v agresivitě. Prováděli různé výtržnosti, vyvolávali rvačky a dostávali se do konfliktu s policií.

K zásadnímu zlomu ve vývoji hnutí skinheads došlo koncem sedmdesátých let minulého století, kdy si tohoto hnutí začala všimnout některá politická uskupení krajní pravice (např. The National Front – NF). Využívali image hnutí skinheads ve svůj prospěch tím, že se mladí příslušníci z řad NF při pouličních rvačkách začali vydávat za skinheady. Tímto způsobem pronikla ideologie rasismu do tohoto hnutí.

Důležitou úlohu při šíření zpolitizovaného hnutí skinheads do celého světa sehrála hudební skupina Skrewdriver, šířící pravicovou filosofii o násilí, přežití a rebelství. Frontman této skupiny pak založil politickou skupinu Blood and Honour Club. Skrewdriver se stal legendou vznikající White Power Music – extrémně pravicové a rasistické rockové scény. S touto hudební vlnou se šířily nacionalistické postoje mladých lidí, které nabíraly na militantnosti, a s ní i stoupal počet trestných činů. V osmdesátých letech dvacátého století se skinheadské hnutí dostává i do dalších evropských zemí, kde však už převládá ultrapravicový směr, který se spojil s myšlenkami nacismu a fašismu.

Dnes můžeme říci, že skinheadské hnutí má několik hlavních směrů. První směr je zároveň nejsilnější, nejmilitantnější a nejnebezpečnější. Tvoří ho ultrapravicoví skini, kteří jsou příznivci fašismu, nacismu, rasismu a antisemitismu. Tyto skupiny mohou mít nadnárodní charakter, uvnitř těchto skupin vládne přísná hierarchie.

Druhý směr představují nacionalističtí skini, kteří jsou méně militantní než ultrapravicové skupiny. Zapojují se do veřejného dění a mají větší vliv ve společnosti. Jejich nebezpečnost spočívá v napojení na politické strany krajní pravice působící v místní samosprávě nebo i v parlamentech. Třetí směr představují antirasističtí skini, kteří vystupují v opozici vůči ultrapravicovým a nacionalistickým skinům.¹⁷

¹⁷ Danics, Š., Kamín, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: Policejní akademie ČR v Praze, 2008, s. 58 - 64

1.6.2 Propagace a podpora hnutí skinheads

Je obecně známo, že většina společnosti si spojuje hnutí skinheads s propagací fašismu, rasismu, nacionalismu a dalších směrů, které inklinují k potlačování práv a svobod občanů. Z tohoto důvodu je běžným jevem snaha kvalifikovat dle trestního zákoníku jako podporu a propagaci hnutí směřujícího k potlačování práv a svobod občanů jakoukoli propagaci hnutí skinheads. Obecně však nelze hnutí skinheads označit za hnutí směřující k potlačování práv a svobod občanů, a tak nemůže být trestná ani samotná příslušnost k hnutí.

Skinheadi často nosívají různé odznaky nebo nášivky, čímž projevují své sympatie k určité skupině. Například tzv. vlastenci nosí prakticky vše s motivy národních znaků a různé vlaječky, čímž projevují hrdost na svůj národ. Na fašisticky orientovaných skinheadech často uvidíte svastiku (hákový kříž, pozn. před soudem odůvodňovaný jako symbol slunce) nebo fotku Hitlera vloženou v peněžence či přilepenou jinde na těle (např. na hýždích nebo na čele). Skins mají své oblíbené kapely, které hrají styl „ska“ (např. Busters, Skaferlatine, Skaface, Blechreiz, atd.) a v neposlední řadě vydávají své časopisy (Skaktus, Skoink, Skintonik, OiReka, atd.).

Hnutí skinheads je, jak již bylo naznačeno, zaměřeno mnoha směry a rozděleno do několika frakcí, které mohou být navzájem zcela jinak orientovány. Pokud se budeme zabývat jen samostatným nápisem „Skinheads“, který může být uveden na různých nášivkách, letácích apod., tak je velmi problematické takovou propagaci označit za podporu nebo propagaci fašismu či jiného hnutí, které směřuje k potlačení práv a svobod občanů. Je vždy nutné konkrétní osobě prokázat takové zaměření a prokázat zákonem požadovanou rasovou pohnutku. V případech, kdy je nápis „Skinheads“ spojen ještě s dalšími znaky (např. svastika, oregonský kříž, číselná symbolika a jiné zástupné znaky), je zcela namístě taková jednání kvalifikovat jako trestný čin.¹⁸

¹⁸ Chmelík, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde, 2001, s. 120 - 121

1.7 Symbolika

1.7.1 Význam slov „symbol“ a „symbolika“

Úvodem této části je nutno vysvětlit základní pojmy. Jedná se o pojmy symbol a symbolika.

Symbolem je či jsou smluvená nebo obvyklá znamení či značky pro nějaké předměty. Prapůvod symbolů lze spatřovat v historickém dávnověku. Řada symbolů je převzata z řecké a římské mytologie, kdy každé božstvo mělo svůj symbol. Synonymem symbolu je slovo emblém, který je francouzského původu a vyjadřuje odznak příslušnosti k povolání, vyjadřující povahu, vlastnosti, příslušnost určité osoby, která takový emblém užívá nebo nosí.¹⁹

V současnosti symbol a emblém splývají ve společný význam.²⁰

Dalším termínem, který je nutno vysvětlit, je termín symbolika.

Symbolika je nauka o vzniku, tvorbě a významu symbolů, jejich nošení, užívání. Předchůdcem symboliky je hieroglyfika, to je obor, který zkoumá obrazové písmo starých Egyptů. Mimo symboliky grafické existuje řada dalších symbolik, např. symbolika barev.²¹

Zjednodušeně lze symbol chápat jako znak, který má pro ty, co jej přijímají, určitý širší význam než pouze původní podobu.

Je nutno vysvětlit si, proč je vlastně symbolika pro extremistická hnutí a seskupení důležitá. Značky a symboly se vyvíjely postupně s lidstvem. Lidstvo pomocí značek vyjadřovalo své pocity, myšlenky, ideály a to jak jednotlivce, tak určité skupiny lidí. Jednotlivé značky a symboly měly pro lidstvo svůj význam, se kterým se identifikovalo. V současné době symboly slouží k „návratu“ ke kultovníctví, k rituálům, hledání řádu ve společnosti. Lidstvo se vrací k symbolům zejména v situacích osobních krizí, úzkosti a strachu. Symbolika se však může velmi rychle stát také „modlou“, která nahrazuje skutečnost, realitu. Osoba hledá v symbolu záchranu, spásu, řešení. Symboly při tom slouží jako zdroj energie, chování, jednoty a neshášenlivosti a pomocí nich si jejich přívrženci budují svou novou vlastní identitu.²²

¹⁹ Chmelík, J. *Symbolika v extremistických hnutích*. Praha: Armex, 2002, s. 18

²⁰ Chmelík, J. *Symbolika v extremistických hnutích*. Praha: Armex, 2002, s. 18

²¹ Chmelík, J. *Symbolika v extremistických hnutích*. Praha: Armex, 2002, s. 18

²² Chmelík, J. *Symbolika v extremistických hnutích*. Praha: Armex, 2002, s. 21 - 22

1.7.2 Význam symboliky pro extremisty

Pro extremisty mají symboly specifický význam, protože výrazně napomáhají upevnit jejich kolektivní identitu a vyjadřují jejich mocenské ambice. V prostředí demokratické společnosti, v níž jsou extremisté většinou ostrakizováni, se symbol stává velmi důležitým pojítkem mezi těmi, kdo znají jeho význam, a vyjádřením vlastního přesvědčení navenek.

Pojmem extremismus jsou v ČR podle definice uvedené ve vládní zprávě o problematice extremismu na území ČR z roku 2002 označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, definovaným v českém ústavním pořádku.

1.7.3 Symboly používané pravicovými extremisty (Příloha č. 1. této bakalářské práce.)

Extremisté mohou používat symboliku:

1, Převzatou

Zde máme na mysli symboliku, kterou extremistická hnutí převzala od jiných, neextremistických, zpravidla historických subjektů a používá ji ke svým účelům.

2, Původní

Symboliku původní si extremisté vytvořili jako novotvar a zpravidla nemá jiné užití než v oblasti extremismu.

Z hlediska českého trestního práva je třeba posuzovat především celkový kontext užití symboliky, což někdy způsobuje problémy (např. v oblasti rozdílných rozhodnutí české judikatury o prodeji nacistických militarií v tzv. army – shopech či na burzách). Je třeba si uvědomit, že i použití známého nacistického symbolu (hákového kříže) pro účely běžného filmového natáčení či jeho zakomponování do antifašistického obrazu je

beztrestné, zatímco veřejné vyjadřování sympatií neonacismu prostřednictvím méně známého symbolu (např. organizace Blood & Honour) může být trestné. Proto je v současnosti nepříliš vhodné inspirovat se rozdělením symbolů na kategorie A (symboly se zjevným rasovým motivem), B (symboly s latentním rasovým obsahem) a C (symboly prosté rasového obsahu).

Důležitá je vazba symbolu na hnutí s určitými zákonem zakázanými cíli, případně jeho hanobící či nenávist podněcující vyznění anebo souvislost s určitým přesvědčením.²³

1.8 Pravicově orientovaná scéna

Vyspělé demokratické státy považují myšlenky pravicově orientovaných osob za zhoubné a nežádoucí. Přesto se však po roce 1989 v naší zemi objevilo mnoho pravicově extremistických stran či hnutí, která se sporadicky snaží ovlivňovat myšlenky a kulturu celé české společnosti. Níže budou uvedeny a krátce charakterizovány ty, které mají v ČR největší členskou základnu.

1.8.1 Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS)

Tato strana byla od roku 2008 záložním subjektem Dělnické strany (DS), která byla rozpuštěna Nejvyšším ústavním soudem dne 17. 2. 2010. Po potvrzení verdiktu Nejvyššího ústavního soudu soudem Ústavním pokračovali její představitelé ve své činnosti pod hlavičkou DSSS. Nynějším předsedou této strany je Tomáš Vandas. Po rozpuštění DS se představitelé vzniklé strany snažili chovat velmi umírněně. Zejména dbali na to, aby jejich strana nebyla žádným způsobem spojována s činností neonacistických skupin. Soustředili se zejména na činnost politickou, kde se snažili uspět v parlamentních i komunálních volbách. Jejich úspěšnost však nebyla vysoká, v parlamentních volbách pouhých 1,14 %, což činilo 59880 voličů. S ohledem na současnou politickou a sociální situaci v zemi se strana soustředí i na boj s korupcí, zajímá se také o ekonomickou situaci státu.

²³ Mareš, M. *Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006, s. 6

S tímto souvisí i snaha strany distancovat se od pravicové extremistické scény, čímž ovšem také dochází k vnitrostranickým bojům a následným odchodům některých radikálních představitelů strany. Za účelem konsolidace strany využívají její představitelé antipatie majoritní společnosti vůči romské komunitě v Česku. Romy úmyslně při svých projevech na společenských akcích kriminalizují, přičemž využívají mediálních kauz spojených s Romy. U představitelů této strany můžeme sledovat také projevy vigilantismu, kdy se snaží stavět v kriminálně problematických lokalitách své vlastní hlídky a tím suplovat činnost policejních složek. Musíme také uvést, že na činnosti této strany se aktivně spolupodílejí představitelé jiných pravicově extremistických skupin. Jedná se především o představitele organizací Národního odporu či Dělnické mládeže.²⁴

1.8.2 Strana Dělnické mládeže (DM)

Strana Dělnické mládeže (DM) byla v roce 2009 zaregistrována u Ministerstva vnitra ČR jako občanské sdružení a také mládežnická organizace Dělnické strany. V témže roce čelila možnosti rozpuštění, které jí hrozilo ze strany Ministerstva vnitra na základě některých bodů z jejich programu. Poté, co se distancovali od možné podpory nacionálního socialismu Hitlerova Německa, předešla strana svému rozpuštění. Následně stejně jako DSSS, se DM snažila na veřejnosti vystupovat nekonfliktně.

Členové strany vypomáhají při pořádání akcí DSSS. Dělnická mládež především zajišťuje podporu DSSS při jejích akcích konaných mnohdy před školami po celé České republice. I přes přizpůsobivou rétoriku členů strany lze při jejich projevech vysledovat odmítání menšinových společností a provázanost s neonacistickou scénou v Česku.²⁵

²⁴ Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2010, s. 5 - 8

²⁵ Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2010, s. 12

1.8.3 Národní odpor (NO)

Na počátku nového tisíciletí byla tato organizace vůdčí silou militantní ultrapravice v Česku. V této době se jejich činnost soustředila na páchání násilí, které směřovali vůči svým protivníkům, zejména jednotlivým minoritám ve společnosti. Organizace vznikla v roce 1998 rozštěpením pražské extremistické skupiny Blood & Honour Division Bohemia.

V dnešní době se NO zaměřuje na politickou činnost a ilegální násilí v ulicích. Tato strana se ve svých programech označuje stranou svobodných nacionalistů. Dle programu není jejich heslem nenávisť, ale láska k českému národu a naší rase. Skutečností však je, že naprostá většina členů NO otevřeně uznává neonacistické přístupy. Běžně překračují zákon, zejména vyvoláváním výtržností na ulicích a nepokrytým násilím. Přesto, že určitá část organizace odmítá neonacistickou ideu, jejich myšlenkové směry jsou velmi sporné. V organizaci se také angažuje velká část ultrapravicové mládeže, která nalezla zalíbení v pouličních rvačkách, pořádaných koncertech a alkoholu.²⁶

Současná decentralizace organizace je zapříčiněna především pasivitou vedení NO a také policejními zákroky v obydlí členů NO a na jimi pořádaných koncertech. Členové NO rezignovali na pořádání pietních a vzpomínkových akcí a svou pozornost soustředí na rivaly z extremistické scény, zejména Autonomní nacionalisty.²⁷

1.8.4 Autonomní nacionalisté

Počátky Autonomního nacionalismu v rámci české neonacistické scény můžeme datovat rokem 2004. V tomto období se začal rozšiřovat a v roce 2007 zaznamenal ve svém vývoji v České republice prudký růst. Nezpochybnitelný vliv na tento rozvoj měli Autonomní nacionalisté Německa, mladí neonacisté z tzv. Kameradschaften. Velmi charakteristickým znakem tohoto seskupení je, že neuznává jednotné vedení, strukturu, ani žádnou popsitelnou hierarchii. Účelem takové decentralizace je motivace jednotlivců k aktivní činnosti v organizaci. Jedinec si v organizaci vládne sám, jeho konání je nezávislé.

²⁶ Mareš, M. *Pravicový extremismus a radikalismus ČR*. Blansko: Barrister & Principal, 2003, s. 489 - 493

²⁷ Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území ČR za rok 2011, s. 15

Pohnutkou pro vznik a aktivitu autonomních nacionalistů v Česku bylo stárnutí populace neonacistů, kteří začali působit v Česku v 90. letech. To mělo za následek umírněnější projev názorů a přizpůsobení se systémům společnosti, proti kterým sami bojovali. Neonacisté dospěli v rétorice svého projevu, jsou disciplinovanější, učí se zákony a snaží se legálními kroky proniknout na veřejnost. Hlavní aktivitu v současné době mají buňky v Kladně, na Plzeňsku či v Krušnohoří. Sami Autonomní nacionalisté o sobě hovoří jako o bojovnících za český národ, odmítají však, že by nerespektovali cizí národy. Ve svých projevech slušnou rétorikou útočí na Romy, ohrazují se proti pozitivní diskriminaci, odmítají multikulturalismus. Uvádějí, že současná imigrační politika má za následek utlačování českého národa.

Zároveň bojují za práva zvířat a také proti konzumnímu životnímu stylu. Autonomní nacionalisté na veřejnosti užívají zásadně černého oblečení, jedná se o tzv. Black block strategii. Aktivisté zúčastňující se pochodů jsou většinou oděni do černé bundy, černých kalhot, černých sportovních bot, nosí sluneční brýle a černou baseballovou čepici. Mohou mít i černý šátek přes obličej, který však není povinný. Povinností každého účastníka je přinést na demonstraci černou pásku, kterou všichni členové užívají k zakrytí značek oblečení. Průvodním znakem aktivistů je chovat se na veřejnosti nenásilně, což je velmi specifickým projevem pravicových extremistů v Česku.

Pro náboje do svých řad využívají hudební žánry hip hop či techno, kterými chtějí nalákat především mladé lidi z řad jiných neonacistických subkultur. Autonomní nacionalisté jsou velmi přizpůsobiví, sledují současné trendy, dokážou se adaptovat na podmínky vytvořené českými zákony. Z hlediska potencionální hrozby ze stran této organizace je nejvíce alarmující zájem dospívající mládeže o členství u těchto nacionalistů. V průběhu let se toto seskupení stává hlavní silou pravicových extremistů.²⁸

²⁸ Kalamár, Š. a kol. *Extremismus I*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2011, s. 66 - 73

2 Praktická část

2.1 Empirická část

V této části bakalářské práce se pokusím prezentovat vlastní výzkum, který jsem směřoval na osoby, které se hlásí k pravicovému extremismu. Pokusil jsem se pomocí jednoduché formy (dotazníku) vytvořit portrét osobnosti člověka, který se otevřeně hlásí k pravicovému extremismu.

Empirické šetření bylo provedeno ve 48. kalendářním týdnu roku 2014 mezi pravicovými extremisty ve městě Mladá Boleslav a mezi vězni ve Věznici Valdice.

Tento výzkum byl proveden formou anonymního dotazníku (příloha č. 2. této bakalářské práce).

Tímto je zaručeno, že primární informace získané pomocí dotazníku, nebudou v žádném případě zveřejněny ve spojení se jménem nebo jinou identifikací respondenta. Výsledky jsou publikovány pouze v agregované podobě, zcela znemožňující identifikaci jednotlivých respondentů.

2.1.1 Cíl a charakteristika empirického šetření

Tato práce se snaží o interpretaci názorů určitého úzce profilovaného vzorku populace města Mladá Boleslav a vězňů ve Věznici Valdice, které byly získány dotazníkem.

Dotazník jsem formuloval za účelem ověření nebo vyvrácení určitých tvrzení, která se ve společnosti spojují s pravicovým extremismem.

Vzhledem k složitosti dané problematiky, jsem si vědom, že tuto oblast nelze zpracovat zcela vyčerpávajícím způsobem. Stejně tak si plně uvědomuji závažnost pravicového extremismu, jakožto problému daného tématem, a jeho společenské postavení v rámci sociálních aspektů vnímaných současnou populací.

Práce, včetně empirického šetření, má popsat osobnost pravicového extremisty, shromáždit určité množství konkrétních písemných odpovědí a na základě jejich utřídění a zpracování zvýraznit a poukázat na faktory, které vyjadřují názorový směr této skupiny lidí a potenciální nebezpečnost.

Ke splnění výzkumného cíle jsem zvolil formu empirického šetření na základě vyplnění dotazníku, který byl sestaven tak, aby byli schopni respondenti porozumět jednotlivým otázkám. Je nutné zdůraznit fakt, že zjištěné údaje lze považovat za reprezentativní. Vzhledem k velikosti empirického šetření je shromážděn pouze reprezentativní materiál, který tvoří jen těžko zastupitelný zdroj informací, se kterým je třeba počítat.

2.1.2 Popis empirického šetření

Vlastní empirické šetření bylo provedeno ve 48. kalendářním týdnu roku 2014. Použil jsem metodu dotazníku. První zkoumanou skupinou byli pravicoví extremisté, navštěvující fotbalová utkání klubu FK Mladá Boleslav. Druhou zkoumanou skupinou byli vězni Věznice Valdice, kteří se otevřeně k pravicovému extremismu hlásí.

Pro toto šetření jsem použil níže uvedené metody:

1, Rozbor dokumentů, materiálů a literatury vztahující se k otázkám dané problematiky (např. Výroční zprávy o extremismu Ministerstva vnitra, odborná literatura).

Tyto metody byly využity zejména v přípravné fázi výzkumu, jejímž cílem bylo získat určité konkrétní představy o zkoumaném jevu.

2, Metoda dotazníku k získání výzkumných dat jako stěžejní technika.

Otázky postihovaly zkoumaný předmět a formulace otázek byla stručná a výstižná.

Tento výzkum kvantity se skládá z několika částí:

- fáze vytvoření dotazníku
- fáze oslovení respondentů
- fáze sběru dat
- fáze vyhodnocení
dotazníkového šetření

Dotazník můžeme považovat za nejpoužívanější techniku, která má nespornou výhodu. Poměrně snadno, rychle a ekonomicky nám umožní získat informace od většího

počtu respondentů. Na druhé straně je nutné zmínit, že jeho nevýhodou může být nebezpečí, kdy kvalita odpovědí je nesprávně nahrazována vysokou kvantitou zkoumaného vzorku.

Dotazník je relativně málo nákladný, časově úsporný (při výzkumu i zpracování), nepotřebujeme velký počet výzkumníků, je snadno opakovatelný, poskytuje možnost rozmyslet si odpověď, zajišťuje standardnost situace (pořadí a formulace otázek), umožňuje i nepřímý kontakt (pozorování). Nevýhodou je, že se obtížně ověřuje platnost a správnost odpovědí, protože lidé mohou něco jiného říkat (psát) a něco jiného si myslet a dělat.

Dotazník by měl zahrnovat všechny zkoumané problémy, na které se má odpovídat. Otázky by měly být formulovány tak, aby u respondenta nevyvolaly nechuť odpovídat, ale naopak aby jej k odpovědím motivovaly. Otázky musí být srozumitelné, jednoznačné, jednoduché a měly by umožňovat upřímnou odpověď. Dotazník nesmí být příliš rozsáhlý a časově náročný.

Při tvorbě dotazníku jsem použil otázky uzavřeného typu. Dotazovaný respondent měl možnost vybrat si takovou odpověď, která se shoduje se skutečnou realitou individuálních přístupů k dané problematice konkrétního jedince.

2.2 Výsledky empirického šetření a identifikační údaje

V této části bakalářské práce budou prezentovány vlastní výsledky empirického šetření.

Celkem bylo osloveno 70 respondentů. Zkoumaný vzorek byl v 100% zastoupen muži. 40 respondentů jsou pravicoví extremisté, kteří navštěvují fotbalová utkání klubu FK Mladá Boleslav a 30 respondentů jsou lidé uvěznění ve Věznici Valdice.

Jedná se tedy o úzce profilovaný vzorek, který má pouze reprezentativní charakter jako zástupný vzorek.

Otázka č. 1

Znění otázky: **Váš věk?**

Odpovědi:

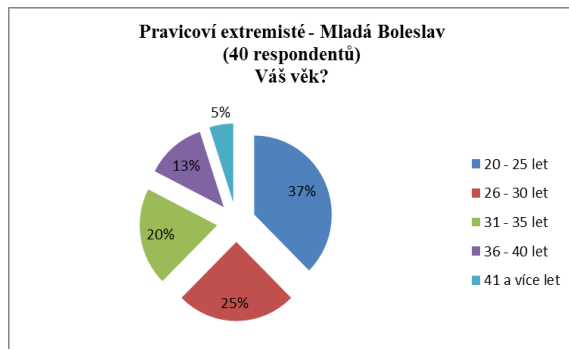
Tabulka č. 1

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Věk	Počet odpovědí
20 - 25 let	15
26 - 30 let	10
31 - 35 let	8
36 - 40 let	5
41 a více let	2

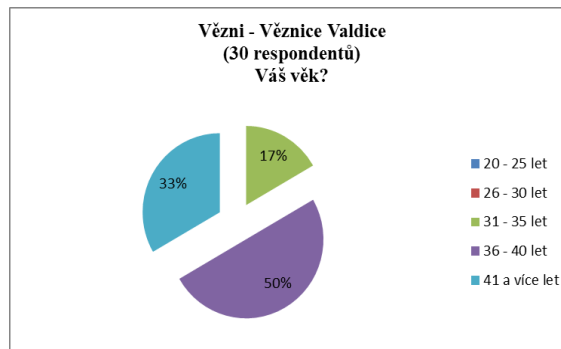
Tabulka č. 2

Vězni – Věznice Valdice (30 respondentů)	
Věk	Počet odpovědí
20 - 25 let	0
26 - 30 let	0
31 - 35 let	5
36 - 40 let	15
41 a více let	10

Graf č. 1

Graf č. 2

Graf č. 1 dokumentuje věkové zastoupení respondentů z Mladé Boleslavi, graf č. 2 představuje věkové zastoupení respondentů z Věznice Valdice. V prvním případě se jedná

o poměrně vyvážené zastoupení věkových kategorií od 20 do 25 let, 26 – 30 let a 31 – 35 let. Ve Věznici Valdice se věk respondentů pohybuje převážně od 36 – 40 let, popř. byli respondenti starší 41 let.

Otázka č. 2

Znění otázky: **K pravicovému extremismu se hlásíte:**

Odpovědi:

Tabulka č. 3

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
K pravicovému extremismu se hlásíte:	Počet odpovědí
méně než 1 rok	5
1 rok - 2 roky	8
2 roky - 3 roky	17
déle než 3 roky	10

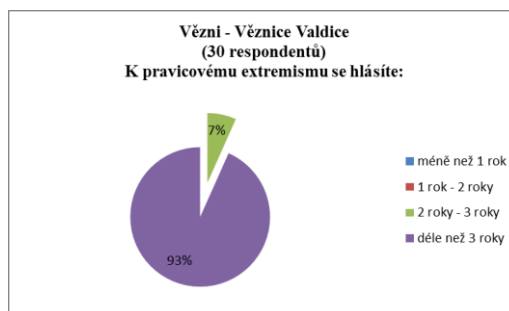
Tabulka č. 4

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
K pravicovému extremismu se hlásíte:	Počet odpovědí
méně než 1 rok	0
1 rok - 2 roky	0
2 roky - 3 roky	2
déle než 3 roky	28

Graf č. 3

Graf č. 4

Z odpovědí na tuto otázku vyplývá, že dotazovaní pravicoví extremisté z Mladé Boleslavi se k pravicovému extremismu hlásí nejčastěji 2 – 3 roky, kdežto dotazovaní vězni z Věznice Valdice se z 93 % hlásí k pravicovému extremismu déle než 3 roky.

Tuto výpověď potvrzují i odpovědi na otázku č. 1, kde bylo doloženo, že respondenti z města Mladá Boleslav jsou mladší než vězni z Valdic. Z tohoto důvodu vyplývá i předpoklad, že starší extremisté se k hnutí hlásí delší dobu.

Otázka č. 3

Znění otázky: **K pravicovému extremismu jste se dostal díky:**

Odpovědi:

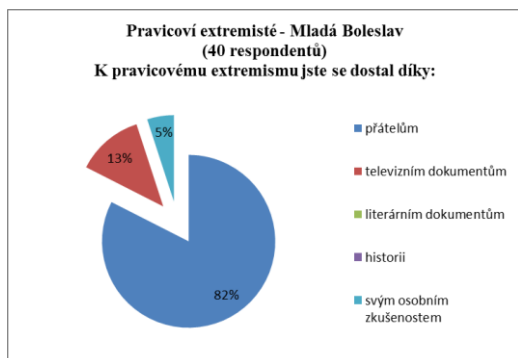
Tabulka č. 5

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
K pravicovému extremismu jste se dostal díky:	Počet odpovědí
přátelům	33
televizním dokumentům	5
literárním dokumentům	0
historii	0
svým osobním zkušenostem	2

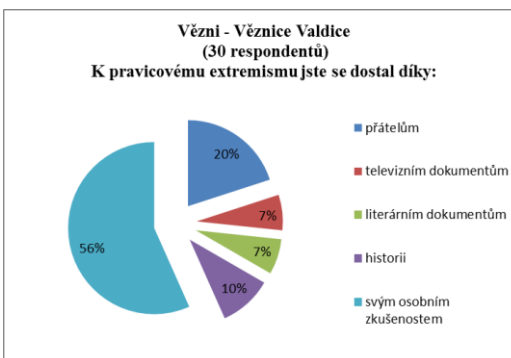
Tabulka č. 6

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
K pravicovému extremismu jste se dostal díky:	Počet odpovědí
přátelům	6
televizním dokumentům	2
literárním dokumentům	2
historii	3
svým osobním zkušenostem	17

Graf č. 5

Graf č. 6

Výsledky odpovědí na otázku č. 3 nám říkají, že první skupina respondentů přišla k pravicovému extremismu díky svým přátelům, skupina druhá se k pravicovému extremismu obrátila na základě svých osobních zkušeností. Odpovědi, že by se tyto osoby dostaly k pravicovému extremismu díky televizním dokumentům, literárním dokumentům a historii se vyskytovaly minimálně, nebo nebyly zastoupeny vůbec.

Otázka č. 4

Znění otázky: **Jaký je Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí?**

Odpovědi:

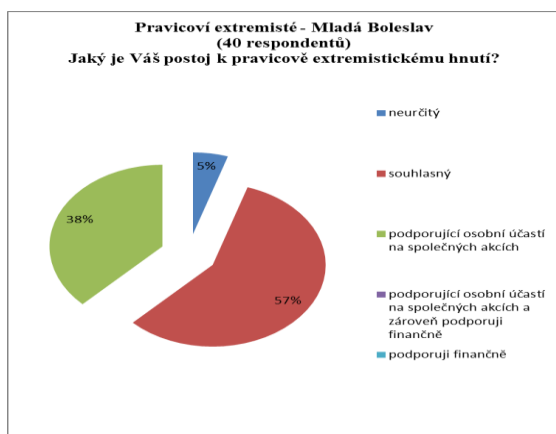
Tabulka č. 7

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Jaký je Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí?	Počet odpovědí
neurčitý	2
souhlasný	23
podporující osobní účastí na společných akcích	15
podporující osobní účastí na společných akcích a zároveň podporují finančně	0
podporují finančně	0

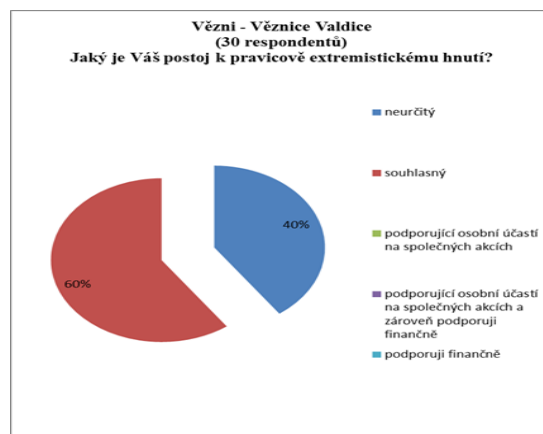
Tabulka č. 8

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
Jaký je Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí?	Počet odpovědí
neurčitý	12
souhlasný	18
podporující osobní účastí na společných akcích	0
podporující osobní účastí na společných akcích a zároveň podporují finančně	0
podporují finančně	0

Graf č. 7

Graf č. 8

Souhlasný postoj k pravicově extremistickému hnutí nám v tomto případě potvrzují grafy č. 7 i 8. U obou skupin tento postoj převládá z více než 55 %. Mladoboleslavští extremisté navíc ještě z 38 % podporují hnutí svojí osobní účastí na společných akcích extrémní pravice.

Otázka č. 5

Znění otázky: **Pomohl Vám někdy Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí vyřešit Váš osobní problém?**

Odpovědi:

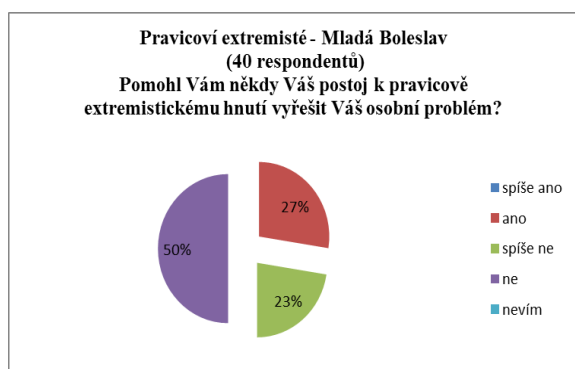
Tabulka č. 9

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Pomohl Vám někdy Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí vyřešit Váš osobní problém?	Počet odpovědí
spíše ano	0
ano	11
spíše ne	9
ne	20
nevím	0

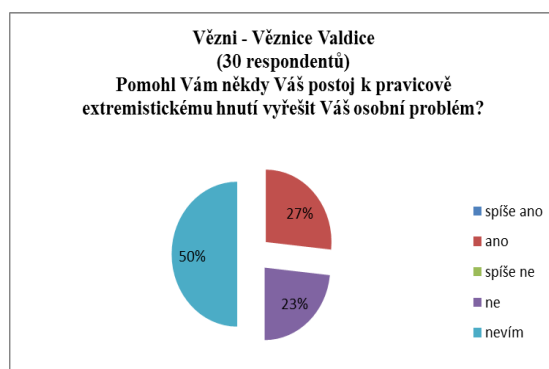
Tabulka č. 10

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
Pomohl Vám někdy Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí vyřešit Váš osobní problém?	Počet odpovědí
spíše ano	0
ano	8
spíše ne	0
ne	7
nevím	15

Graf č. 9

Graf č. 10

Z odpovědí na tuto otázku se dozvídáme, že postoj k pravicově extremistickému hnutí pomohl vyřešit osobní problémy 27 % dotazovaných v Mladé Boleslavi a stejně tak i 27 % dotazovaných ve Věznici Valdice. Naopak 50 % v Mladé Boleslavi a 23 % ve

Valdicích nepomohl. 23 % v Mladé Boleslavi pravděpodobně nepomohl a celých 50 % vězňů ve Valdicích neví.

Otázka č. 6

Znění otázky: **Je pravicový extremismus, dle Vašeho názoru, společenský problém v ČR?**

Odpovědi:

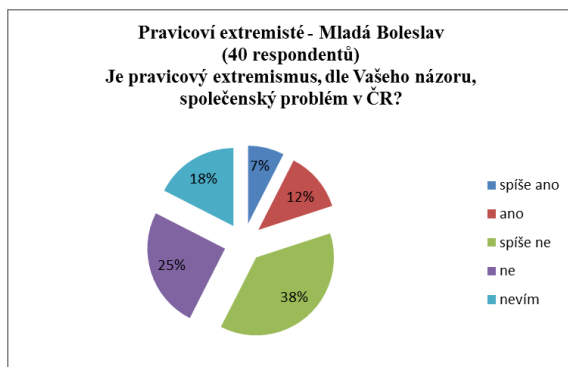
Tabulka č. 11

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Je pravicový extremismus, dle Vašeho názoru, společenský problém v ČR?	Počet odpovědí
spíše ano	3
ano	5
spíše ne	15
ne	10
nevím	7

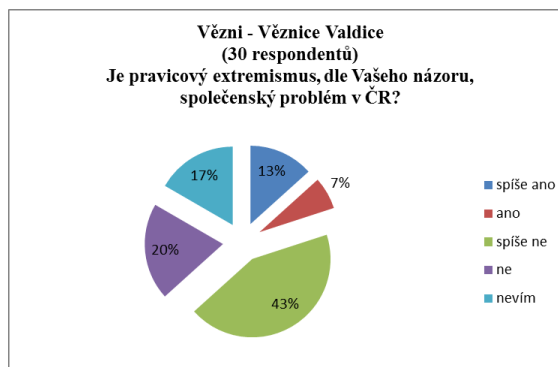
Tabulka č. 12

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
Je pravicový extremismus, dle Vašeho názoru, společenský problém v ČR?	Počet odpovědí
spíše ano	4
ano	2
spíše ne	13
ne	6
nevím	5

Graf č. 11

Graf č. 12

Většina dotazovaných je v této otázce toho názoru, že pravicový extremismus spíše nepředstavuje společenský problém v ČR. Všechny odpovědi jsou poměrně stejně procentuálně zastoupeny v obou dotazovaných skupinách respondentů.

Otázka č. 7

Znění otázky: **Domníváte se, že jsou občané ČR dostatečně informováni o existenci pravicového extremismu?**

Odpovědi:

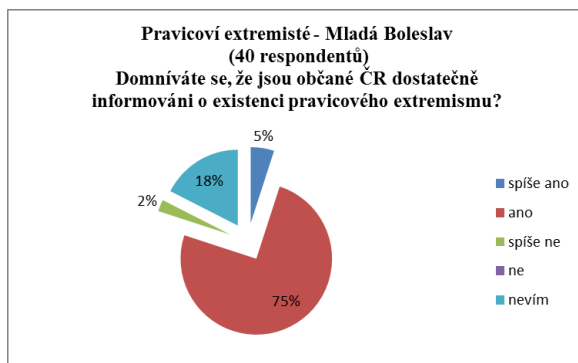
Tabulka č. 13

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Domníváte se, že jsou občané ČR dostatečně informováni o existenci pravicového extremismu?	Počet odpovědí
spíše ano	2
ano	30
spíše ne	1
ne	0
nevím	7

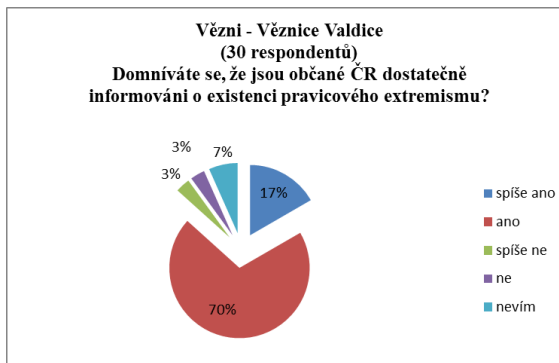
Tabulka č. 14

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
Domníváte se, že jsou občané ČR dostatečně informováni o existenci pravicového extremismu?	Počet odpovědí
spíše ano	5
ano	21
spíše ne	1
ne	1
nevím	2

Graf č. 13

Graf č. 14

Účelem otázky věnované tomuto tématu bylo zjistit, zda se pravicoví extremisté domnívají, že jsou občané ČR dostatečně informováni o existenci pravicového extremismu. I v tomto případě se extremisté z Mladé Boleslavi a vězni ve Věznici Valdice ve svých odpovědích shodovali. Naprosto převažuje souhlasný názor.

Otázka č. 8

Znění otázky: **Myslíte si, že by v ČR byla na místě větší přísnost pro národnostní menšiny?**

Odpovědi:

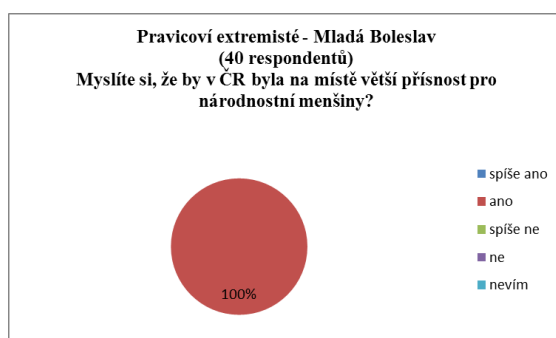
Tabulka č. 15

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Myslíte si, že by v ČR byla na místě větší přísnost pro národnostní menšiny?	Počet odpovědí
spíše ano	0
ano	40
spíše ne	0
ne	0
nevím	0

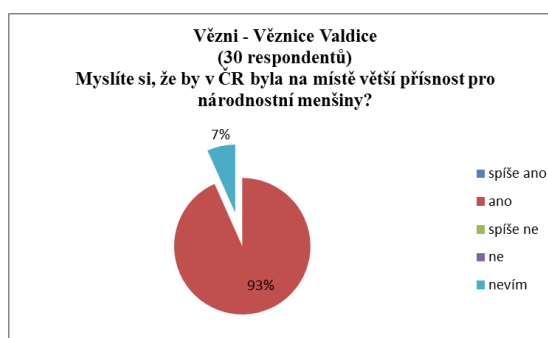
Tabulka č. 16

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
Myslíte si, že by v ČR byla na místě větší přísnost pro národnostní menšiny?	Počet odpovědí
spíše ano	0
ano	28
spíše ne	0
ne	0
nevím	2

Graf č. 15

Graf č. 16

100 % dotazovaných v Mladé Boleslavi a celých 93 % dotazovaných vězňů si myslí, že by v ČR byla na místě větší přísnost pro národnostní menšiny. Odpovědi na tuto otázku vyznívají velmi netolerantně, což jednoznačně potvrzuje pravicově extremistické smýšlení této skupiny lidí.

Otázka č. 9

Znění otázky: **Byl byste schopen někoho fyzicky napadnout k prosazení svých názorů?**

Odpovědi:

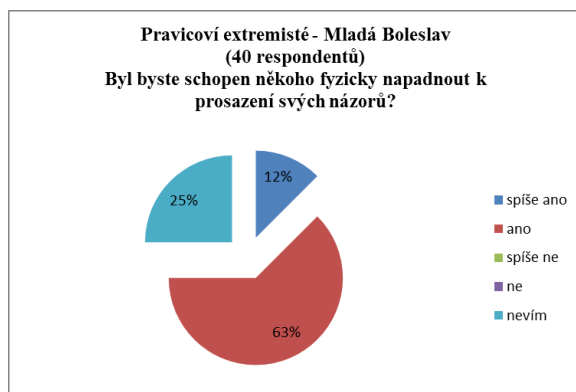
Tabulka č. 17

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Byl byste schopen někoho fyzicky napadnout k prosazení svých názorů?	Počet odpovědí
spíše ano	5
ano	25
spíše ne	0
ne	0
nevím	10

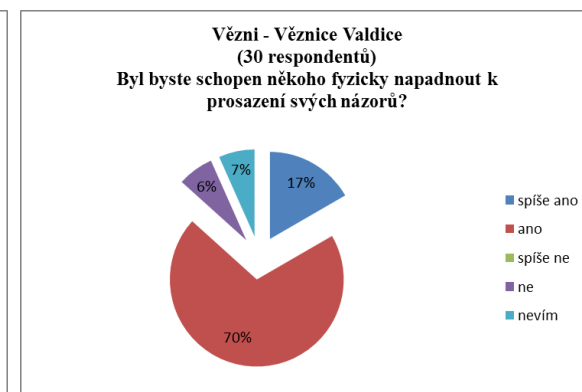
Tabulka č. 18

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
Byl byste schopen někoho fyzicky napadnout k prosazení svých názorů?	Počet odpovědí
spíše ano	5
ano	21
spíše ne	0
ne	2
nevím	2

Graf č. 17

Graf č. 18

Tuto otázku považuji za jednu z nejzásadnějších z předkládaného dotazníku. Očekával jsem, že se z odpovědí dozvím, jak moc jsou současní pravicoví extremisté radikální a jaký mají sklon k násilí.

Výše uvedené grafy č. 17 a 18 nás informují o tom, že 63 % dotazovaných pravicových extremistů, kteří jsou na svobodě mezi námi a 70 % dotazovaných pravicových extremistů, kteří jsou v současné době ve výkonu trestu, se nezdráhá použít fyzické násilí k prosazení svých názorů. Toto zjištění je naprosto alarmující!

Otázka č. 10

Znění otázky: **Byl byste schopen své názory propagovat, i když jste v menšině, popř. sám?**

Odpovědi:

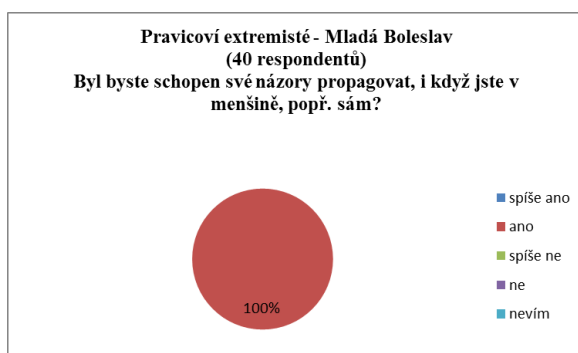
Tabulka č. 19

Pravicoví extremisté - Mladá Boleslav (40 respondentů)	
Byl byste schopen své názory propagovat, i když jste v menšině, popř. sám?	Počet odpovědí
spíše ano	0
ano	40
spíše ne	0
ne	0
nevím	0

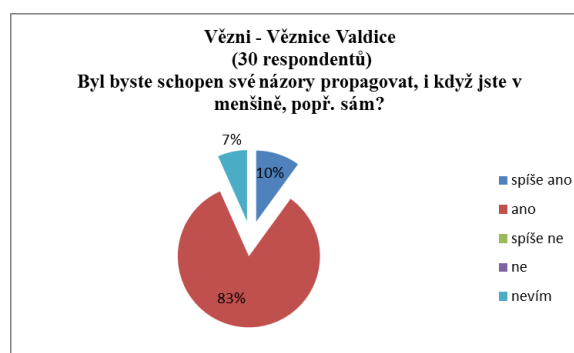
Tabulka č. 20

Vězni - Věznice Valdice (30 respondentů)	
Byl byste schopen své názory propagovat, i když jste v menšině, popř. sám?	Počet odpovědí
spíše ano	3
ano	25
spíše ne	0
ne	0
nevím	2

Graf č. 19

Graf č. 20

V poslední otázce dotazníku jsem se snažil zjistit, zda jsou pravicoví extremisté schopni propagovat své názory, když jsou v menšině, nebo dokonce sami. Poslední dva grafy jednoznačně vypovídají, že tohoto schopni jsou. U dotazovaných extremistů v Mladé Boleslavi je odpověď „ano“ zastoupena 100 % a u dotazovaných vězňů 83 %.

3 Resumé

Během mého studia na Univerzitě Hradec Králové jsem se setkával s různými sociálními problémy. Nejintenzivněji jsem se však zabýval problematikou pravicového extremismu. Shledávám toto téma velice zajímavým a důležitým. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl vybrat si toto téma pro moji bakalářskou práci.

V této části bych rád shrnul výsledky mého šetření. Mnou dotazovaní, současní pravicoví extrémisté, k tomuto hnutí inklinují převážně díky svým přátelům, kteří je do tohoto prostředí přivedli a díky svým životním zkušenostem. O tom, že jsou občané v této republice o pravicovém extremismu informováni dostatečně, jsou dotazovaní přesvědčeni. V pravicovém extremismu však hrozbu, pro tuto společnost, nevidí. Domnívám se, že reálnou hrozbu si neuvědomuje žádný extrémista, naopak se tito lidé považují za jakési strážce a ochránce naší společnosti. Téměř žádný z respondentů si absolutně nepřipouští, že národnostní menšiny v České republice mohou být pro nás všechny velkým přínosem, ať z pohledu poznávání nových kultur nebo celkového přijímání nových zkušeností od lidí, kteří se nenarodili v České republice.

Bohužel se potvrdil můj předpoklad, že k prosazování svých myšlenek a cílů jsou bezostyšně schopni použít fyzické násilí. Tento výsledek šetření často potvrzují i média, neboť my všichni přece často slýcháme ve zprávách, čteme v novinách či na internetu, že se tyto případy kolem nás dějí.

Z mého pohledu je velmi alarmující i věk těchto zastánců krajní pravice. Z výzkumu vyplývá, že se nejedná o žádné pubescenty, ale o dospělé lidi!

Do budoucna bych se touto problematikou rád zabýval i nadále, upozorňoval na tuto hrozbu a zároveň sledoval další vývoj této skupiny lidí.

4 Závěr

V bakalářské práci jsem se zabýval vývojem pravicového extremismu. Mým hlavním cílem bylo vytvořit portrét osobnosti současného pravicového extremisty.

Na základě studia extremismu z literárních pramenů a svých zkušeností jsem se soustředil v první kapitole na vymezení pojmu extremismus. V dalších kapitolách jsem se věnoval vývoji pravicového extremismu, symbolice a pravicově orientované scéně v ČR.

V praktické části bakalářské práce jsem se zabýval vlastním empirickým šetřením, kde jsem se formou dotazníku snažil o vytvoření výše zmiňovaného portrétu osobnosti pravicového extremisty. Dotazníky byly na závěr zpracovány a všechny otázky vyhodnoceny. Návratnost dotazníků byla 100 %.

Zkoumaný vzorek pravicových extremistů uvažuje způsobem, který by měl být nepřijatelný pro jakoukoliv demokratickou společnost. Rovnost lidí je něco, co pravicoví extremisté kategoricky odmítají.

Pravicový extremismus je živý a dynamický. Při vyhodnocování dotazníků ve mně přívrženci nevyvolávali obraz „bubáka“. Jejich radikální názory ale působily velmi reálně. Následně jsem si ale uvědomil, že i když jsem zpracovával názory lidí, jejichž některé ideje jsou neuvěřitelné, je třeba dát si pozor. Právě takových bývá zneužíváno pro dosažení nebezpečných cílů.

Problematice pravicového extremismu jako sociálně patologického jevu je třeba se neustále věnovat. Nelze podceňovat pravicové extremistické skupiny, které se neustále vyvíjí a přizpůsobují konkrétním situacím. Díky moderním technologiím komunikují se zahraničními organizacemi, které mají dlouholetou zkušenost s ovlivňováním veřejnosti, do které patří také děti a mládež – nejvíce ohrožená skupina.

V samém závěru mé práce musím konstatovat, že extremismus jako takový, je nedílnou součástí našeho života a v podstatě je to produkt demokratického režimu, který jsme si sami zvolili, a je pouze na nás, svobodných občanech, jak se s tímto fenoménem dokážeme vypořádat.

Věřím, že se mi v rámci této bakalářské práce podařilo dokázat, že téma pravicového extremismu je aktuální a zajímavou problematikou. V důsledku omezeného rozsahu práce jsem však nemohl obsáhnout další výzkumy a poznatky vztahující se k dané oblasti.

Jsem si také vědom, že moje práce je jednou z mnoha možností zpracování daného tématu.

Seznam použité literatury a další prameny

Literatura:

- [1] ČANĚK, D. *Národ, národnost, menšiny a rasismus*. 1. vyd. Praha: Institut pro středoevropskou kulturu a politiku, 1996. 96 s.
ISBN 80-85241-96-3.
- [2] ČERNÝ, P. *Právní ochrana před extremismem*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 172 s.
ISBN 80-7201-265-7.
- [3] DANICS, Š. *Extremismus*. 1. vyd. Praha: Triton, 2003. 62 s.
ISBN 80-7254-454-3.
- [4] DANICS, Š., KAMÍN, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. 2. vyd. Praha: Policejní akademie ČR v Praze, 2008. 122 s.
ISBN 978-80-7251-286-7.
- [5] CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*. 1. vyd. Praha: Portál, 2007. 183 s.
ISBN 978-80-7367-098-6.
- [6] CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. 1. vyd. Praha: Linde, 2001. 172 s.
ISBN 82-7201-265-7.
- [7] CHMELÍK, J. *Symbolika extremistických hnutí*. 1. vyd. Praha: Armex, 2002. 113 s.
ISBN 80-86244-14-18.

[8] KALAMÁR, Š. a kol. *Extremismus I*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie ČR v Praze, 2011. 120 s.

ISBN 978-80-7251-355-0.

[9] KOTLÁN, P. *Demokracie ve stínu: extremismu, terorismu, fašismu, komunismu*. 1. vyd. Ostrava: Sokrates, 2003. 173 s.

ISBN 80-86572-07-2.

[10] MACHALOVÁ, T. a kol. *Lidská práva proti rasismu*. 1. vyd. Brno: Doplněk, 2001. 263 s.

ISBN 80-7239-099-6.

[11] MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal, 2003. 656 s.

ISBN 80-86598-45-4.

[12] MAREŠ, M. *Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti*. 1.vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. 81 s.

ISBN – neuvedeno.

[13] MAREŠ, M. *Terorismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Centrum strategických studií, 2005. 476 s.

ISBN 80-903333-8-9.

[14] MAREŠ, M., SMOLÍK, J., SUCHÁNEK, M. *Fotbaloví chuligáni*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal, 2004. 181 s.

ISBN 80-903333-0-3.

[15] MAREŠOVÁ, A. aj. *Kriminologické a právní aspekty extremismu*. 1.vyd. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 1999. 162 s.

ISBN 80-86008-59-2.

[16] NAKONEČNÝ, M. *Motivace lidského chování*. 1. vyd. Praha: Akademie věd České republiky, 1997. 270 s.

ISBN 80-200-0592-7.

[17] PLECITÝ, V., DANICS, Š., PORADA, V. *Extremismus, jeho kořeny, projevy a východiska řešení*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001.

268 s.

ISBN 80-7251-088-6.

[18] WOLF, J. *Lidské rasy a rasismus v dějinách a v současnosti*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 2000. 223 s.

ISBN 80-246-0099-4.

Internetové zdroje:

<http://www.bis.cz/2011-4q-zprava-extremismus.html>

<http://mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>

<http://mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>

Seznam tabulek

Tabulka č. 1	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 1	23
Tabulka č. 2	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 1	23
Tabulka č. 3	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 2	24
Tabulka č. 4	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 2	24
Tabulka č. 5	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 3	25
Tabulka č. 6	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 3	25
Tabulka č. 7	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 4	26
Tabulka č. 8	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 4	27
Tabulka č. 9	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 5	28
Tabulka č. 10	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 5	28
Tabulka č. 11	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 6	29
Tabulka č. 12	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 6	29
Tabulka č. 13	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 7	30
Tabulka č. 14	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 7	31
Tabulka č. 15	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 8	32
Tabulka č. 16	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 8	32
Tabulka č. 17	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 9	33
Tabulka č. 18	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 9	33
Tabulka č. 19	Pravicoví extremisté – Mladá Boleslav - Otázka č. 10	34
Tabulka č. 20	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 10	35

Seznam grafů

Graf č. 1	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 1
Graf č. 2	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 1
Graf č. 3	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 2
Graf č. 4	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 2
Graf č. 5	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 3
Graf č. 6	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 3
Graf č. 7	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 4
Graf č. 8	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 4
Graf č. 9	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 5
Graf č. 10	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 5
Graf č. 11	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 6
Graf č. 12	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 6
Graf č. 13	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 7
Graf č. 14	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 7
Graf č. 15	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 8
Graf č. 16	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 8
Graf č. 17	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 9
Graf č. 18	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 9
Graf č. 19	Pravicoví extrémisté – Mladá Boleslav – Otázka č. 10
Graf č. 20	Vězni – Věznice Valdice – Otázka č. 10

Seznam příloh

Příloha č. 1: Symboly používané pravicovými extremisty

Příloha č. 2: Dotazník

Příloha 1:

Symbole používané pravicovými extremisty:

hákový kříž
(svastika):

pravotočivá
svastika

SS Totenkopf

znak SS

znak SA

Oregon

Odal Rune

Sig Rune

Leben Rune

Todes Rune

Vlčí hák

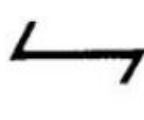
Thor Steinar
(staré logo)

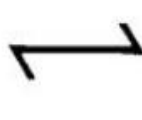
Tyr-Rune

Ger-Rune

Opfer-Rune

Eif-Rune

symbol
White Power

jeden ze
symbolů
Anti-Antifa

symbol Rock
Against
Communism

jeden
ze symbolů
GNLS

Skrewdriver

znak NSDAP

znak SS

znak SA

znak
Hitlerjugend

Německo
1933–1935

Německo
1922–1933

Německo
1935–1945

Německo
1935–1945

Německo
1935–1945

Německo
1867–1921

Blood & Honour

Combat 18

Anti-Antifa

Národní
odpor

GNLS

Klansmana
(Ku Klux Klan)

Zdroj:

Mareš, M. *Symbole používané extremisty na území ČR*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006, s. 10 – 45

Příloha 2:

Dotazník:

Dotazník

Vážení,

chtěl bych Vás požádat o vyplnění tohoto dotazníku, který je důležitý pro vypracování mé závěrečné bakalářské práce na téma „Vývoj pravicového extremismu jako jeden ze sociálně patologických jevů naší společnosti“, kde se snažím zjistit, jaké názory a postoje mají dotazované osoby. Prosím, abyste na níže uvedené otázky odpověděli co možná nejpravdivěji. Odpovídejte prosím samostatně. Dotazník je anonymní a bude sloužit jako praktická část k mé bakalářské práci. Nejde o zjišťování a vyhodnocování názoru konkrétní osoby, ale důležitý je zde názor celé dotazované skupiny. Proto Vás prosím o spolupráci.

Předem Vám děkuje Martin Berný, student Univerzity Hradec Králové.

1, Váš věk:

20 – 25 let

26 – 30 let

31 – 35 let

36 – 40 let

41 a více let

2, K pravicovému extremismu se hlásíte?

méně než 1 rok

1 rok – 2 roky

2 roky – 3 roky

déle než 3 roky

3, K pravicovému extremismu jste se dostal díky:

přátelům

televizním dokumentům

literárním dokumentům

historii

svým osobním zkušenostem

4, Jaký je Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí?

neurčitý

souhlasný

podporující osobní účastí na společných akcích

podporující osobní účastí na společných akcích a zároveň podporuji finančně

podporuji finančně

5, Pomohl Vám někdy Váš postoj k pravicově extremistickému hnutí vyřešit Váš osobní problém?

spíše ano

ano

spíše ne

ne

nevím

6, Je pravicový extremismus, dle Vašeho názoru, společenský problém v ČR?

spíše ano

ano

spíše ne

ne

nevím

7, Domníváte se, že jsou občané ČR dostatečně informováni o existenci pravicového extremismu?

spíše ano

ano

spíše ne

ne

nevím

8, Myslíte si, že by v ČR byla na místě větší přísnost pro národnostní menšiny?

spíše ano

ano

spíše ne

ne

nevím

9, Byl byste schopen někoho fyzicky napadnout k prosazení svých názorů?

spíše ano

ano

spíše ne

ne

nevím

10, Byl byste schopen své názory propagovat, i když jste v menšině, popř. sám?

spíše ano

ano

spíše ne

ne

nevím